

huusarbejde indtil 3. Aar) for den Lavbørge, der beligger den Enke, som han er Lavbørge for. Derimod har man meent, at det vel egner sig til at belægges med en endog temmelig haard Straf, naar en Formynder forfører sin Myndling til Utugt, men vel at mærke kun under den Forudsætning, at han, som det hedder i Udkastets § 163, misbruger sin Stilling til at forføre sin Myndling. I Klasse hermed synes fremdeles at burde stilles andre Tilfælde, hvor Personer, der ifølge deres Stilling ere særligt opfordrede til at værne om de unge Qvinders Dyd og Ære, der ere betroede til deres Varetægt og Omfarg, paa en lignende skammelig Maade misbruge den Myndighed eller Indflydelse, som en saadan Stilling giver dem, til en Forførelse til Utugt. Som saadanne Forhold nævnes i § 163 Pleie- eller Fosterfaderens til Pleie- eller Fosterbarnet og Opdragerens eller Lærerens til Eleven; jfr. den norske Straffelovs Kap. 18 § 17. Med Hensyn til det sidstnævnte Forhold, — hvorom Bestemmelsen træder iftedefor Fd. 9de Juli 1745, der efter Omstændighederne foreskriver livsvarigt Fæstningsarbejde for den Student, der besvangrer et ham til Underviisning, betroet Fruentimmer, — skal man iøvrigt fremhæve, at der maa lægges særdeles Vægt paa de i § 163 desangaaende brugte Udtryk, at Fruentimmeret er „betroet“ Forføreren „til Underviisning og Opdragelse“. Det kan forsaavidt ikke til Straffebestemmelsens Anvendelse fordres, at Eleven skal være optagen i den Paagjældendes Huus, og undergivet hans huuslige Magt — ligesaa lidt som dette fordres med Hensyn til Forholdet imellem Formynder og Myndling eller mellem Fosterfader og Fosterbarn, hvilket sidste Forhold ei heller behøver at være konstitueret ved en juridisk Act —, eller at omvendt Opdrageren eller Læreren skal være optagen i den Forførtes Familie. Bestemmelsens Anvendelse kan end ikke ubetinget anses ubeløst derved, at den Paagjældende ifkun er Timelærer. Men en nødvendig Forudsætning er det derimod, at Fruentimmerets Uddannelse i aandelig og moralsk Henseende kan siges at være ham betroet, og at forsaavidt et mere inderligt og et egentligt Tillidsforhold finder Sted. Bestemmelsen vil saaledes t. Ex.

ikke kunne komme til Anvendelse paa blotte Dands-, Gymnastik-, Tegne- eller Musiklærere, men iøvrigt er det en Selvfølge, at det i det enkelte Tilfælde maa afgjøres af Domstolene (Nævningerne) efter et fornuftigt Skjøn over samtlige factiske Omstændigheder, saavel om en Forførelse kan siges at have fundet Sted, som om, hvorvidt Fruentimmeret var betroet den Paagjældende til Underviisning og Opdragelse. I det man med Hensyn til Straffen endnu skal bemærke, at den efter Forbrydelsens Charakter ingenfinde formenes at burde kunne blive ringere end Fængsel paa Band og Brød (altsaa ikke simpelt Fængsel) i mindst 2 Gange 5 Dage, staaer der i Henseende til Udkastets § 163 kun tilbage at erindre, at man i det heromhandlede Tilfælde, hvor Hensynet til det forførte Fruentimmers Ære og Duffeligheden af saavidt muligt at skaffe hende Opreisning er af saa stor Betydning, har fundet det rigtigt, i Righed med Bestemmelserne i de citerede ældre Love, jfr. den norske Straffelovs Kap. 18 § 17, at lade endog al Straf bortfalde, selv om Dom er falden, naar de Paagjældende ægte hinanden.

I Udkastets § 164 omtales en Forbrydelse, der vel forsaavidt er noget beslægtet med den nys omhandlede, som den forøvede Utugt ogsaa her qualificeres ved et Misbrug af den Magt og Indflydelse, som visse, objective Forhold give den Skyldige over et Fruentimmer, til at bevæge hende til at tilfredsstille hans sandselige Lyst. Det kan neppe bestrides, at det bør ansees som en i høi Grad strafbar Handling, naar, som det hedder i § 164, en Bestyrer, Forstander eller Opsynsmand ved Fængsel, Straffeanstalt, Fattighuus, Opsøstringshuus, Helbredelsesanstalt eller anden saadan Indretning øver Utugt med et under hans Opsyn staaende Fruentimmer, ligesom det vel tør forudsættes, at den overordnede Bestyrelse, naar ikke særlige Omstændigheder ere tilstede, vil finde sig opfordret til at fjerne den Embeds- eller Bestillingsmand, der misbruger sin Stilling paa den anførte, med den i den paagjældende Anstalt nødvendige Orden og Disciplin saa lidet forenelige Maade, uden at det dog turde være nødvendigt eller rigtigt udtrykkelig at udtale Noget herom i Straffeloven. Men paa den anden Side adskiller dette Forhold sig dog